

Inspreektekst Maashorstburgers Commissie REF Uden (14-09-2017)

De Maashorstburgers is een samenwerkingsverband van steeds meer verontruste organisaties en bewoners uit Zeeland, Schaijk, Uden, Heesch, Reek en Nistelrode. Het draagvlak voor de grote grazers kalft steeds verder af. We hebben ons verdiept in de problematiek. En wij zijn met onze argumenten voor nuancering van de beleidslijnen niet welkom in de Gebruikersraad. Daar mag immers alleen gesproken worden over de uitvoering van het beleid. Daarom in bijgaand stuk

<http://www.youblisher.com/p/1864469-Vraagtekens-bij-toenemende-Vergrazing/>

onze vraagtekens, maar ook onze handreikingen voor oplossingen. We hebben ons best gedaan het leesbaar te maken, en het tegelijk toch degelijk te onderbouwen. Ik besef het: het is weer een stuk op de stapel. Toch mis ik twee stukken, die van belang zijn voor een compleet beeld van de situatie.

1- Het verslag van de 1^e bespreking van de evaluatie door de raad van Oss. En die was best pittig.

2- De onafhankelijke beoordeling van onze eerdere inbreng. Nu zit bij het pakket, als onderdeel van een door u gevraagde onafhankelijke evaluatie, het oordeel van de club die zelf het werk uitvoert.

Tja ... en we hadden al een vraagteken bij de onafhankelijkheid van de evaluatie.

T.a.v. de inhoud , ik heb een 7-tal vragen, 2 voorstellen voor de korte termijn, 1 voorstel voor de lange termijn en tenslotte 1 nabrander – Ik zal kort zijn, u heeft het stuk immers gelezen of gezien:

Als de gemeenteraden van Bernheze, Landerd, Uden en Oss nu instemmen met deze voorstellen, komt het er op neer dat we nu voorsorteren op een toekomst waarin straks de héle Maashorst, behalve de wijstgebieden, één groot begrazingsgebied van 3500 hectare wordt voor gemengde kuddes van Exmoor, tauros en wisent. Door de introductie van grote grazers in een beperkt gebied, is de recreatie van de mensen uit de regio en de leefomgeving van de bewoners nu al onder druk komen staan. Slabroek bijv. Die druk wordt alleen maar groter. Het risico neemt tegelijk toe.

7 vragen

1. Is deze grootse begrazingsambitie wel te verenigen met recreatie en andere thema's uit het Maashorstmanifest, zoals landbouw en voeding, gezondheid en zorg, houtproductie, etc.?
2. Is het wijs om de grote grazers en de verwilderende oer-natuur als attractie te promoten en daarmee een nieuwe stroom toerisme op gang te brengen, terwijl de capaciteit nu al te kort schiet?
3. Waarom gaan we de risico's die deze grazers meebrengen willens en wetens opzoeken?
4. Kunnen we de begrazing niet beter blijvend beperken?
5. Of in plaats van volcontinu begrazing maatwerk bieden met roulerende begrazing?
6. En... waarom kiezen we niet voor grazers die wel goed samengaan met recreatie?
7. Hoe wil je draagvlak verwerven als de mensen uit de kerkdorpen hun gebied niet meer in durven?

Voorstellen voor de korte termijn

Het is de vraag of de attractieve meerwaarde van de wisent als exotisch oerdier wel opweegt tegen zijn minpunten, die niet alleen gelden voor recreanten maar mogelijk ook voor de natuur.

Als je per sé, bijvoorbeeld om educatieve redenen, wisenten wilt houden, huisvest deze van nature schuwe grazers, dan in een beperkt toegankelijk reservaat. Ergens veilig midden in het gebied.

Als we het kleinschalig houden en de mens als maat nemen kan de Maashorst weer een open en vrij toegankelijk gebied worden.

Wij pleiten voor twee zaken

1. een stand-still en monitoring om duidelijk te krijgen hoe de biodiversiteit zich ontwikkelt. Welke soorten verschijnen, welke verdwijnen. Meten is weten, voordat soorten mogelijk weg zijn gevreten.
2. om tijdens de testperiode van de wisent, in samenwerking met Gelderland, de Maashorstboeren en regionale schepers ook drie streekeigen kandidaten: de kleine heidekoe, de brandrode rund, en het heideschaap uit te testen met het oog op een veilige combinatie van begrazing en recreatie.

Lange termijn voorstel

Wij sluiten ons aan bij het advies van een aantal gezaghebbende landelijke deskundigen: Ga niet kunstmatig dieren introduceren, die hier misschien wel eens ooit gelopen zouden kunnen hebben. Maak van de Maashorst geen monumentenzorgenkind. Als je procesnatuur wilt, laat dan de natuur hier zijn eigen gang gaan. Laat groeien wat groeit. Zet daar geen hekken om heen. Dan krijg je een groene Maashorst die ook functioneel is voor verbetering van de regionale luchtkwaliteit en ons klimaat. Beperk de ingrepen tot aanleg en onderhoud van paden voor recreatie. Als er vanuit landschappelijk oogpunt teveel bos komt, laat het hout uit de Maashorst dan verwerken tot een regionaal streekproduct. Dan blijft de CO₂ gebonden. Dat is wel zo duurzaam.

Tenslotte: de nabrander

Als u als raad toch kiest voor continuering van de vergrazingsplannen... mogen wij dan asjeblieft onze Hooglanders terug? Dan mogen zij ginds hun wisenten weer hebben. Heb je hier weer draagvlak.